

Egoforerdag_2017

Etter samråd med Berit kommer jeg til å legge vekt på følgende:

Yrkes- og utdanning som ung enke 34 år med 3 mindreårige barn.

Visjon for å skape en effektiv og moderne rapporteringsavdeling i Byggfakta og hva prisen for beste arbeidsplass for kvinner i 1991, gjorde for meg som person.

Mitt forhold til Eritreerne og hvordan jeg ble kjent med disse.

Kort oppsummering av tiden før 3. september 1967.

Født 1933 på Snarøya utenfor Fornebu. Flyttet til Bamble i 1948. / *KULTURKOLISJON*
mndrs handelsskole i Porsgrunn. Ca 4 år som aupair i Engeland, Frankrike, Italia og Tyskland. Hotell erfaring fra Stefanhotellet i Oslo og resepsjonen på Vic hotell i Porsgrunn. Radioskolen i Arendal hvor jeg traff min tilkommende mann, Ole Elliot Killi fra Alta. Vi seilte på samme båt og giftet oss i Japan desember 1961. Som gravid telegrafist mønstret jeg av i Hamburg i mars og etter det så jeg min mann kun i ferier inntil vi flyttet til Troms sommeren i 1966. Min mor flyttet sammen med oss. Vi var ansatt i NordNorsk hotell drift og drev et lite gjestgiveri i Olderdalen. Sensommeren 1966 reiste vi til Lakselv for å overta driften der. Desember 1966 fødte jeg mitt 3. barn og i januar ble gjestgiveriet omgjort til skole. Ole var bestyrer/lærer og jeg engelsklærer. Sommeren 1967 returnerte vi til Olderdalen og drev gjestgiveriet der. Sensommer 1967 reiste 3 årige Thor Harald, 9 måneder Nils Petter og jeg til Lakselv for å overta driften der, mens Ole og snart 5 årige Marit avsluttet sesongen i Olderdalen. Ole skulle komme til Lakselv i september. Den 3. september dukket presten opp på gjestgiveriet og medelte meg at min elskede Ole var omkommet under forsøk på å redde en svensk bussjåfør *KOBEN*

Etter begravelsen reiste Marit, Thor Harald og jeg tilbake til Bamble. Nils Petter kom med mine svigerforeldre til oss i julen.

Yrkes og utdanning som ung enke.

Så kom en tung tid hvor jeg måtte finne ut hvordan jeg skulle kunne forsørge meg og mine 3 barn. Jeg tenkte at jeg måtte i vertfall ha videregående. Jeg regnet med at jeg ikke ville ha noe problem med engelskartium. Språk hadde jeg god erfaring med, matematikk og fysikk hadde jeg lett for, men så var det historie. Heldigvis startet jeg med historie Jeg hatet det faget. Men huff og huff. Jeg prøvde meg på et brevkurs....så planen om engelskartium ble lagt på is.

Det var jo heller ingen barnehage. Men å drive en barnehage burde jeg kunne klare. Jeg fikk låne en nedlagt barneskole på Stathelle og startet en to avdelings barnehage. Jeg må si det var deilig å komme ut i jobb og det var et sted jeg kunne ha med ungene.

Så fikk jeg innkalling til arbeidskontoret. Der ble jeg forespurt om jeg ville ha utdanning!! Da ble gleden stor. Jeg skulle møte hos en rådgiver i Skien. Det var i 1970. Jeg: jeg har hørt om at det var noe som het EDB. Rådgiver: det vet jeg ikke noe om!! Men enden på visa ble at jeg skulle begynne på videregående på Handel og kontor. Gleden var stor. 1 klasse på Vallermyrene. Jeg på første rekke. Her skulle ikke et eneste gullkorn fra lærere unngå min hjerne. Men det kom ingen gullkorn. Men på andre og tredje året lærte jeg mye. Bl. annet programmering og data systemer. Vi fikk bare en liten

opplæring i programmering, men det viktigste var at jeg lærte hva jeg kunne kreve av et dataprogram
Alt fikk jeg bruk for i arbeide med rapporteringsjobben i Byggfakta

Jeg startet i Byggfakta i 1974.

Byggfakta- visjon og utvikling

I 1991 ble den første prisen for «den beste arbeidsplass for kvinner i Norge»-tildelt
rapporteringsavdelingen på Stathelle. Noen av argumentene for at vi ble tildelt prisen var:

Jentene inspireres til å komme seg opp og frem

Daglig leder viser en imponerende evne til å fremme det beste i hver ansatt

Avdelingen arbeider systematisk med å utvikle egne ansatte

Jeg overtok en desentralisert og overbemannet avdeling med et håpløst EDB system. Her kom den
kunnskapen jeg hadde ervervet meg på den flotte videregående i Skien til nytte. Lærerene der var
usedvanlig dyktige og ga daglig på fylling av «gullkorn».

Min visjon var at avdelingen skulle gå like bra enten jeg var på kontoret eller ikke. Jeg vektla
følgende:

Opplæringsheftet ble stadig revidert og det i hht. de ansattes innspill-

Alle skulle få et eierforhold til endringer

Det var ikke lov å «jatte» med meg som leder. Det hang en plakate på mitt kontor: Hvis alle alltid er
enig med lederen, er det ingen som tenker selvstendig.

Vi ble solgt flere ganger og til sist til et i internasjonalt selskap i Skottland. Dette førte til at jeg reiste
litt rundt i Europa og besøkte forskjellige rapporterings avdelinger, men jeg konkluderte med at vi var
best.

Denne prisen førte til at jeg i en liten målestokk ble en kjendis. Dette var en helt ny situasjon for meg.

Jeg ble invitert til debatter på telemarksendinga, oppringt fra flere radiostasjoner, kom på TV,
intervjuer i aviser og ble en tilnærmet en etterspurt foredragsholder. Ellers: ble formann i Bamble
høyre, valgt inn i kommunestyret, valgt inn som medlem i Stiftelsen UNI og sist, men ikke minst,
medlem i Langesund Rotary. Det er sikkert noe mer, men dette er det husker.

Jeg sluttet i Byggfakta 1991 og startet en ny rapporteringsavdelig innen et annet segment.

-Eritreere og andre flyktninger.

Jeg bodde i Skien fra 2000 til 2007. Som innvalgt i eldrerådet ble vi bedt om å være snakkeperson i forb. med norskopplæring for asylsøkere. 2 timer hver fredag. Dette var min første befatning med asylsøkere.

I 2013 leide Hero AS en leilighet i et utleiebygg Nils Petter og jeg eier i Skien. Jeg gikk ofte på besøk og ble behandlet med stor respekt av de til enhver tid 5 eritreere som bodde der. Etter hvert fikk disse *flyktingestatus* og flyttet til andre kommuner. Men 4 ble igjen i Grenland.

Mekonen som nå har fått lærlingeplass som tømrer og leier leilighet i vårt bygg i Skien

Kidane leier leilighet i Skien. Han går på videregående og forsørger seg selv. Han ønsker å bli bygningsingenør.

Tesfaldet har fått vaskejobb på Odd stadion.

Han sliter med å snakke norsk til tross for pugging og pugging.

Guush. Han har nå fått godkjent deler av sitt universitetsstudium fra Eritrea og dermed en norsk bachelor grad. Han håper å klare B2 i norsk slik at han kan begynne å studere på Ås høsten 2018 og få en master som landbruksingeniør.

For disse ble jeg en elsket Mamma Kari. Jeg trodde at «Mamma Kari» var et spesifikt navn på en elsket gammel dame. Mamma foran navnet er en høflighetsfrase og betyr bare at jeg er en eldre dame.. Mottaksleder Monica Haugerud sa at grunnet Nils Petter og meg, er mine gutter godt integrert og tilpasser seg så bra. Det er noe å tenke på.....

Jeg får ofte betegnelsen «SNILL» pga min omgang med flyktninger. Men jeg er absolutt ikke SNILL. Jeg har stor glede av samværet og har lært mye av flykningene. Mine utfordringer etter at Ole døde, er små i forhold til hva disse har gjennomgått.

Jeg er født i Norge, av norske foreldre. Jeg bor i Norge kan si og mene det jeg vil, selv om jeg nok bør øve meg på å holde kjeft en gang i blant. Med andre ord: mine utfordringer er små i forhold til asylsøkere og flyktninger.